

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi M. J.

na pismo Państwowej Komisji Wyborczej nr [...]

z dnia 23 października 2023 r.,

przy udziale Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 grudnia 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem nadanym do Sądu Najwyższego 24 października 2023 r. M.J. wniósł „skargę na decyzję PKW nr [...] z dnia 23 października 2023 r. w przedmiocie odwołania od decyzji z dnia 29 sierpnia 2022 r. Komisarza Wyborczego nr [...] w K. w przedmiocie uchwały z dnia 19 sierpnia 2022 r. Miejskiej Komisji Wyborczej w R. w przedmiocie: a) odwołania z funkcji zastępcy przewodniczącego b) powołania „nowego” zastępcy przewodniczącego”.

Państwowa Komisja Wyborcza w piśmie z 24 listopada 2023 r. wskazała, że skarga jest niedopuszczalna i wniosła o jej odrzucenie. Podniosła, że skarga ta dotyczy odwołania skarżącego z funkcji Zastępcy Przewodniczącego Miejskiej Komisji Wyborczej powołanej do przeprowadzenia wyborów przedterminowych Prezydenta Miasta R. zarządzonych na dzień 11 września 2022 r.

Prokurator Generalny zakwalifikował pismo jako protest wyborczy i w swym stanowisku z 27 listopada 2023 r. wyraził pogląd, iż protest należy pozostawić bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu, albowiem żaden przepis Kodeksu wyborczego nie przewiduje legitymacji do zakwestionowania przedmiotowego pisma PKW. W ocenie Komisji, przepisy Kodeksu wyborczego nie przewidują możliwości wniesienia do Sądu Najwyższego skargi na pismo Państwowej Komisji Wyborczej z 23 października 2023 r., stanowiące odpowiedź organu na skargę na działalność komisarza wyborczego złożoną w trybie art. 160 § 1 pkt 5 Kodeksu wyborczego. Sąd Najwyższy przychylił się do tego stanowiska.

W związku z powyższym skarga M. J., jako oczywiście niedopuszczalna, podlega odrzuceniu *a limine*. Sąd Najwyższy w składzie orzekającym stoi na stanowisku, że środek zaskarżenia wniesiony z oczywistym nadużyciem prawa procesowego (art. 4¹ k.p.c.) i bezspornie niedopuszczalny nie wywołuje skutków procesowych także w stosunku do zawartych w nim wniosków incydentalnych (jak abstrakcyjne wnioski o wyłączenie sędziów itd.).

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[ms]

[ał]

